

ЗАСНОВАНА 21 КВІТНЯ 1927 РОКУ

ВИХОДИТЬ ЩОТИЖНЯ

Київський Політехнік

ГАЗЕТА НАЦІОНАЛЬНОГО ТЕХНІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ УКРАЇНИ «КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ»

Безкоштовно

13 листопада 2008 року

№34(2849)

Нагорода РАН ректору НТУУ «КПІ»

Президент РАН академік Ю.С. Осипов вручає нагороду М.З. Згурівському

Інф. "КП"

28 жовтня 2008 року в Москві відбулося засідання президії Російської академії наук, у якому взяв участь ректор НТУУ "КПІ" академік НАН України, іноzemний член РАН – М.З. Згурівський.

На засіданні відбулося вручення М.З. Згурівському диплома іноземного члена РАН та медалі ім. М.В. Ломоносова.

На цьому засіданні М.З. Згурівський виступив з доповіддю "Світові центри даних".

Інф. "КП"

М.З. Згурівський виступає з доповіддю

Візит Посла Чилі

31 жовтня 2008 року НТУУ "КПІ" відвідав Надзвичайний і Повноважний Посол Республіки Чилі в Російській Федерації і за сумісництвом в Україні Його Високоповажність пан Августо Парра Муньюс у супроводі Торговельного представника Посольства Чилі пана Фернандо Беллоні.

Метою візиту було сприяння обміну студентами і науковцями обох країн.

З української сторони на бесіді були присутні Б.А. Циганок – керівник Управління міжнародних зв'язків, В.А. Барбаш – заступник проректора з наукової роботи, Е.І. Поліщук – керівник відділу зовнішньоекономічної діяльності, В.І. Прохоров – заступник декана підготовчого відділення, Т.С. Кучинська – начальник відділу мобільності.

Пан Посол розповів, що чилійська система післядипломної освіти вважається однією з найкращих у Латинській Америці. У з'язку з цим, що за останні 20 років економіка Чилі розвивається стабільно, уряд країни прийняв рішення

ІМЕННІ СТИПЕНДІАТИ КПІ

Наш університет по праву пишається своїми вихованцями – колишніми і нинішніми. Сьогодні студенти НТУУ «КПІ» свій високий рівень засвідчують глибокими фаховими знаннями, науковим добропробом, успішною участю у всеукраїнських та міжнародних конференціях, олімпіадах тощо. Чимало з них повертаються додому переможцями і призерами. Київська політехніка відзначає та заохочує своїх кращих студентів. За найвизначніші успіхи щорічно кілька з них отримують іменні стипендії державного рівня – зокрема Президента України. У цьому навчальному році її розмір дорівнює тисячі гривень.

Стипендію Президента України в першому семестрі 2008/09 н.р. отримують:

Василь Шутовський (ФТІ, 5-й курс) – відмінник навчання, переможець всеукраїнських студентських олімпіад у м. Дніпропетровську в 2007/08 н.р. з інформаційної безпеки та прикладної криптографії, має три наукові публікації, за громадську роботу нагороджений грамотою Конфедерації громадських організацій інвалідів України;

Костянтин Пилипенко (ФЕЛ, 5-й курс) – має середній бал успішності 4,92, займається науково-дослідною роботою, з третього курсу працює в редакції журналу «Електроніка і связь»;

Олександр Нечипорук (ВПІ, 3-й курс) – відмінник навчання, профорг групи, редактор-упорядник довідника «Поліграфія і связь»;

Інф. "КП"

України», нагороджений почесною грамотою за наукові здобутки, бравучасть у Міжнародній науково-технічній конференції «Друкарство молоде», має дві наукові публікації, у вільний час підвішує свій професійний рівень на базі поліграфічних підприємств у лабораторії трафаретних фарб;

Марія Колесник (ФБТ, 2-й курс) – середній бал успішності 4,82, має патент на корисну модель та вісім наукових публікацій, призер конкурсу «Інтелект молодих – на службу столиці» КМДА, нагороджена дипломом лауреата міжнародного фестивалю юних поетів та прозаїків у 2007 р.;

Вікторія Яремко (ММІФ, 5-й курс) – відмінниця навчання, учасник міжнародних фахових семінарів та конференцій, має чотири наукові публікації, чотири роки очілювала студраду факультету, бере активну участь у громадському житті.

Вітаємо стипендіатів Президента України і бажаємо їм нових творчих досягнень!

За інформацією відділу організації роботи зі студентами

Зліва направо: М.Колесник, К.Пилипенко, В.Шутовський, В.Яремко

ПІДПИСАНО УГОДУ

27-29 жовтня 2008 року в НТУУ «КПІ» перебувала група фахівців Корейської агенції міжнародного співробітництва (KOICA) на чолі з директором відділу інформаційних і комунікаційних технологій паном Чой Веон-шіком (CHOI Weon-shik).

Під час візиту корейські фахівці провели низку зустрічей з керівництвом НТУУ «КПІ» для обговорення деталей проекту заснування Корейсько-українського освітнього IT центру на базі нашого університету.

Проект розрахований на 3 роки і має на меті передачу корейського досвіду і знань шляхом розробки навчальних програм і матеріалів у галузі передових технологій, підтримки системи розвитку людських ресурсів для задоволення потреб промисловості України, зміцнення відносин і співробітництва між обома країнами через успішне виконання проекту.

Для цього уряд Республіки Корея надасть через KOICA грантову допомогу в розмірі 3 млн дол. США. З цієї суми 1,9 млн дол. США планується використати для будівництва на території НТУУ «КПІ» окремого трьохповерхового будинку для розміщення центру і 1,1 млн дол. США на його обладнання найсучаснішим устаткуванням, організацію стажування фахівців НТУУ «КПІ» в корейських науко-

S. SYDORENKO CHOI WEON-SHIK

СЬОГОДНІ
В НОМЕРІ:

1 Нагорода РАН
М.З.Згурівському

Стипендіати
Президента
України

Міжнародна
співпраця

2 Підвищення
кваліфікації
в УПТО

Перша осіння
атестація

На засіданні
Вченої ради

3 До ювілейних
дат академіків
Б.С. Лисіна і
І.П. Бардіна

4 До Дня
української
писемності та
мови

Фотовиставка
в НТБ

Наші туристи
– призери
міжнародних
змагань

Відеоанонс

Увага, конкурс!

ЖИТТЯ ВІДДАНЕ НАУЦІ

До 125-річчя від дня народження академіка Б.С. Лисіна

Цього року виповнилося 125 років від дня народження видатного вченого, одного з основоположників науки і передової техніки в галузі будівництва і будівельних матеріалів, академіка Академії наук України, доктора технічних наук, професора Бориса Савелійовича Лисіна, вся діяльність якого тісно пов'язана з Київським політехнічним інститутом.

Б.С.Лісін народився 23 липня 1883 року в Новограді-Волинському. Після навчання в Рівненському реальному училищі в 1903 році він вступив до Київського політехнічного інституту. У 1909 році успішно закінчив політехнічний інститут і був запрощений на кафедру будівельних матеріалів і мінеральних речовин, де працював викладачем і асистентом відомого вченого професора К.Г.Демент'єва. З перших днів роботи на кафедрі Б.С.Лісін бере активну участь у науковій роботі, складанні підручників з хімічної технології силікатів. У 1917 році колектив КП обирає Б.С.Лісіна головою Ради викладачів інституту. В тому ж році він був делегатом першої Всеосвітньої наради з реформи вищої школи в Петрограді, де представляв праці викладачів КП.

Уся діяльність Б.С.Лісіна як науковця та інженера була спрямована на розвиток сипікатної промисловості України та вивчення мінерально-сировинних ресурсів для її забезпечення. Саме такий напрям наукової діяльності Б.С.Лісіна став вагомою причиною започаткування вченого в 1919 році до роботи в Комісії з вивчення природних ресурсів України, яку очолював великий учений, перший президент Академії наук України академік В.І.Вернадський.

Плідною була і викладацька діяльність ученого: у 1921 році Б.С.Лісін заснував кафедру силікатів КП і впродовж багатьох років очолював її. Одним з головних своїх завдань Борис Савелійович завжди вважав підготовку висококваліфікованих фахівців в галузі хімії і технології силікатів. Ця кафедра стала загальнодержавним центром підготовки кадрів для промисловості та наукових установ, на її базі створено вітчизняну наукову школу силікатів, основним напрямом роботи якої були глибокі дослідження мінеральної сировини та технології її раціонального використання. Важливим педагогічним досягненням професора Б.С.Лісіна була організація реального дипломного проектування, зокрема за про-

Академік Б.С.Лісін

Свою наукову роботу Б.С.Лісін проводив одночасно в Київському політехнічному інституті та Академії наук України. Його заслуги отримали гідне визнання, і на початку 1939 року вченого обрали академіком АН України за спеціальністю "Хімія і технологія силікатів". У 1940 році він був призначений також директором Інституту мінеральної сировини АН України.

Наукова діяльність Б.С.Лісіна була перервана Великою Вітчизняною війною. Після її закінчення наукова діяльність набула нових напрямків. Великі масштаби відбудовних робіт потребували виробництва будівельних матеріалів на основі дешевої місцевої сировини або частин зруйнованих споруд, і Б.С.Лісін запропонував цілий ряд таких матеріалів, що широко використовувалися на практиці. Велику увагу було приділено розробці методів визначення фізико-механічних властивостей і хімічного складу сировинних матеріалів, напівпродуктів та кінцевої продукції силікатних виробництв. Упровадження в промисловість розроблених ученим методів контролю сировини та параметрів технологічних процесів сприяло підвищенню якості продукції, зниженню витрат палива та сировини.

У 1950-х роках він організує новий цикл дослідження структури в'яжучих і розчинів методом цементографії та вперше встановлює залежність між формуванням структур, умовами твердиння та їх фізико-хімічними властивостями. Особлива увага приділяється використанню місцевої сировини та промислових відходів для виробництва в'яжучих.

Під керівництвом Б.С.Лісіна розроблені сучасні технології виробництва кам'яного літва та інших будівельних виробів і матеріалів (плити, бордюри, бруківка, щебінь та ін.), сировиною для яких служать металургійні шлаки та дейка гірські породи. Детально досліджено процес кристалізації у вилівках. Дано рекомендації щодо оптимальних температур кристалізації літва різних складів та уповільнення охолодження вилівок для запобігання їхньому пошкодженню.

Велику увагу Б.С.Лісін приділяє таким фундаментальним питанням хімії скла, як визначення склоутворюючої здатності оксидів, ролі іонів-модифікаторів у формуванні склоутворюючої сітки, розробка наукових засад технології різних типів поплавів для кераміки. Цей цикл робіт мав велике значення для підприємств, які працюють на багатьох підприємствах і в наукових установах України та за її межами.

Справжній український патріот, академік Б.С.Лісін виховав цілу плеяду визначних учених і фахівців в галузі технології будівельних матеріалів та неорганічного матеріалознавства, серед яких академіки, доктори та кандидати наук, лауреати Державних премій СРСР та України, які плідно працювали та працюють на багатьох підприємствах і в наукових установах України та за її межами.

Наукові напрями й традиції, започатковані Б.С.Лісіним, розвиваються в нашому університеті і сьогодні з урахуванням новітніх досягнень науки про силікати та з використанням сучасного обладнання. Враховуючи видатний внесок Б.С.Лісіна в розвиток силікатної науки та промисловості, кращими студентами кафедри надається стипендія його імені.

На честь вшанування 125-річчя від дня народження академіка Б.С.Лісіна за ініціативою Новоград-Волинської міськради одній з центральних вулиць присвоєно ім'я видатного уродженця цього міста, а 24 серпня, в День Незалежності України, на місцевому поштamtі проведено уроочисте погашення іменного маркованого конверту, випущеного Укрпоштою. В цих заходах брав участь завідувач кафедри хімічної технології кераміки та скла член-кореспондент НАН України, доктор хімічних наук, професор Б.Ю.Корнілович, онук видатного вченого.

Борис Савелійович залишив по собі світу пам'ять у сучасній українській громаді. Він – візрець ученого і людини, для якого питання престижу науки, честі і порядності зливались воєдино.

М.М.Племяніков, доц.,
В.М.Павленко, доц.

Видатний учений-металург І.П.Бардін

До 125-річчя від дня народження

Іван Бардін, студент КПІ

У листопаді виповнюється 125 років від дня народження видатного вченого-металурга зі світовим ім'ям, Героя Соціалістичної Праці, кавалера 7 орденів Леніна та інших нагород, лауреата Ленінської і Державної премій СРСР, організатора й керівника багатьох металургійних заводів, ЦНДіЧермету, Інституту металургії АН СРСР, академіка АН СРСР, випускника КПІ Івана Павловича Бардіна.

Народився Іван Павлович 13 листопада 1883 р. в с.Широкий Уступ Аткарського повіту Саратовської губернії в сім'ї сільського шевця. У 1891 р. сім'я переїхала до м.Саратова, де з 1892 р. він навчався в міському почтковому та ремісничому училищах, а в 1896–1902 рр. був учнем Маріїнського землеробного училища.

У 1903 р. І.Бардін вступив

до Ново-Олександровського інституту сільського і лісового господарства, з якого був виключений за участю у студентських заворушеннях. У 1906 р. його заразувують на сільськогосподарський факультет КПІ. Через місяць скрутку І.П.Бардіну довелось одночасно наочатися і працювати. Робота знайшлася в лабораторії фізики, вона так захопила студента, що він перейшов на хімічне відділення інституту з наміром спеціалізуватися в галузі хімічної технології. Випадково потрапивши на лекцію з металургії професора Василя Петровича Іжевського, молодий "сільськогосподарник" Іван Бардін остаточно визначив свою життєву стезу.

Іван Павлович почастило – доля звела його з людиною великої душі, досвідченим педагогом. Слова вчителя "...история металургии неразрывно переплетается с общей историей науки и культуры, ...доменный процесс сказочно красивый, хотя и очень сложный..." були співзвучні захопленням студента технічними дисциплінами. "Я буду доменщиком", – неодноразово повторював про себе Бардін.

В.П.Іжевський побачив у молодому Івані Бардіні великих потенційних можливості, передчував його майбутні звершенні як металурга. 31 січня 1910 р. Іван Павлович успішно захистив дипломний проект з мартенівської печі й отримав диплом інженера-технолога за спеціальністю "Металургія". Протягом березня 1910 р. він проводив дослідні роботи, а у квітні звернувся з клопотанням про відпустку, потім про відрядження "на екскурсію по металургійних заводах півдня Росії" для пошуку роботи. Коли це не вдалося, вийав у США.

У 1910–1911 рр. працював на американських заводах робітником. Після повернення до Києва почав працювати, за рекомендацією В.П.Іжевського, на Юзівському металургійному заводі під керівництвом чудового майстра доменного сплаву М.К.Курако, якого Іван Павлович з гордістю називав своїм другим учителем. У 1916–1923 рр. І.П.Бардін працював на Єнакіївському металургійному заводі: начальником доменного цеху, головним інженером, директором заводу і рудників. У 1924–1929 рр. він – головний інженер Макіївського заводу, а потім заводу ім. Дзержинського у Каменському (Дніпропетровськ). У 1929 р. йому було доручено керівництво будівництвом величезного на той час Кузнецького металургійного комбінату. З'явилася можливість втілити заповітну мрію ентузіаста доменного сплаву М.К.Курако – побудувати на базі коксуючого кам'яного вугілля високої якості металургійний завод з великими домennими печами, невідомими на той час у Європі. Величезне за маштабами будівництво було здійснено в рекордно короткий термін – за три роки.

У 1932 р. І.П.Бардін на було обрано дійсним членом Академії наук СРСР, у 1939 р. – призначено заступником наркома чорної металургії СРСР, головою президії Уральського філіалу АН СРСР, він очолив створений за його ініціативою Інститут металургії АН СРСР. У 1942 р. учений обраний віце-президентом АН СРСР. З 1943 по 1960 р. він завідував кафедрою економіки й організації чорної металургії в Московському інституті сталі і сплавів.

У роки Великої Вітчизняної війни І.П.Бардін керував комісією президії АН СРСР з мобілізації ресурсів східних районів держави на потреби оборони. У повоєнні роки багато праці і зусиль віддав відновленню й реконструкції зруйнованих війною металургійних підприємств. З ініціативи і за участю І.П.Бардіна була створена Північна Магнітка – Череповецький металургійний завод.

І.П.Бардін. Іркутск. 1958 р.

найбільш здібних студентів-відмінників ІФУ КПІ для

наукових читаннях у травні 2003 р., присвячених 140-й річниці від дня народження засновника металургійної школи КПІ проф. В.П.Іжевського, з появою "Спогади про І.П.Бардіна" виступив чл.-кор. НАН України Г.Г.Єфіменко. У пресі України та багатотиражній газеті НТУУ "КПІ" неодноразово публікувалися статті про життя, наукові та виробничі досягнення легендарного випускника КПІ І.П.Бардіна.

На заводі "Серп і молот"

Дані про його науковий і життєвий шлях представлені в Державному політехнічному музеї при НТУУ "КПІ", внесені до збирки "Славні імена КПІ".

Д.Ф.Чернега, завідувач кафедри фізико-хімічних основ технології металів, член-кореспондент НАН України, д.т.н., професор

 9 ЛИСТОПАДА – ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОЇ ПІСЕМНОСТІ ТА МОВИ

Подих кожного слова

Успіхи людини в житті, її взаємини з іншими членами суспільства значною мірою залежать від уміння спілкуватися. Мова – найважливіший універсальний засіб спілкування людей, до якого можуть входити, крім висловлення думок, почуття і волевиявлення. Українська література мова належить до найпоширеніших високорозвинених мов світу.

Видатний знавець української мови Д. Павличко писав: «Українська мова не бідна, не вульгарна, не кривоуста. Вона має свою особливу музичальність. Ця незагненна душа нашої мови, як золотонасна ріка, вилізує на хвилях народної пісні, переливається в душу нації, творить чуттєву нерозривність українського сердца й української землі. Геніальні композитори Моцарт і Бетховен, Глинка й Чайковський, Барток і Стравінський скористалися українськими мелодіями у своїй творчості, а це значить, що вони чули вібрацію найвищих небес нашої мови».

Українська мова не вчора придумана. Вона – не сирота, вона має слов'янську родину і світову славу. Вона має все».

Українська мова мала статус, близький до державного, вже у ХІV – першій половині XVI століття, оскільки функціонувала в законодавстві, судочинстві, канцеляріях, державному і приватному листуванні.

Мова є спільною для всіх, хто не послуговується, а мовлення завжди індивідуальне, оскільки мовні засоби кожен з нас застосовує по-своєму. Мовленнєва культура особистості

великою мірою залежить від її зорієнтованості на основні риси бездоганного, зразкового мовлення. Щоб бути зразковим, мовлення має характеризуватися такими найважливішими ознаками: правильністю, змістовністю, послідовністю, точністю, виразністю, дoreчністю та доцільністю.

Культура мовлення – це ще й загальноприйнятій мовний етикет: типові формули вітання, побажання, прощання, запрошення тощо. Неабияке значення має тон розмови, вміння вислухати іншого, вчасно й доречно підтримати тему. Уважність, чемність і ввічливість – основні вимоги мовного етикету. Мовний етикет визначається загальною культурою спілкування, а також соціальним статусом мовців, рівнем їхньої освіти й виховання, віком, статтю, моделлю поведінку людини – спонукає у певній ситуації поводитися відповідним чином.

Існує чимало типових комунікативних ситуацій і відповідно до них стереотипних словесних формул, якими варто послуговуватись у ситуаціях, що часто повторюються у повсякденні.

Вітання й побажання

– Доброго здоров'я!
– Мое шанування!
– Дозвольте Вас привітати!
– Зичу радості, успіхів!
– Дозвольте вітати Вас від імені!
– Наше шире вітання!
– Хай збудиться вся Ваші мрії!

Прохання – подяка

– Прошу Вас... Будьте люб'язні...
– Будь ласка...

– Мені хотілося би попросити Вас...
– Дякую за цінні поради, за нову інформацію.

– Дякую, що знайшли час зустрітися зі мною.
Слово просити вживається з двома наголосами:
прошо́у – у значенні “звертаюся з проханням, клопотчу”;
прошу́ – у значенні “запрошує, будь ласка”.

Прохання – відмова

Відмова потребує значно складнішої формул:

– На жаль, не можу...
– Мені дуже шкода, але...
– Шкодує, що не зміг...
– Із задоволенням би, але...

– Охоче, але...

– Дозвольте подумати...

Формули вибачення

– Будь ласка, не ображайтесь!
– Вибач(те), я помилувався;
– Я не хотів (не має наміру) чинити тобі (Вам) прикроці;

– Мені дуже неприємно! Вибач(те)!

– Пробач(те)! Вибач(те)! Даруй(те)!

Формула “Я вибачаюсь!” – помилкова.

Подяка

– Прийміть мою щиру вдячність...
– Дозвольте висловити Вам подяку...
– Дуже вдячний за Вашу турботу...

– Щиро вдячний і зворушений Вашою увагою...

– Це дуже люб'язно з Вашого боку.

Спасибі...

Правильно й чисто говорити свою мовою може кожний, аби тільки було побажання. Це не є перевагою вчених-лінгвістів, письменників або вчителів-мовників, це не тільки ознака, а й обов'язок кожної культурної людини.

Г.І.Лоза, зав. редакційного відділу ВПК “Політехніка”

ФОТОВИСТАВКА В НТБ

O.Носко

“Сміливі дівчинки”

H.Трофимова

“Друзья-товарищи”

У Науково-технічній бібліотеці НТУУ «КПІ» стало традицією влаштовувати творчі виставки з нагоди святкування Всеукраїнського дня бібліотек. Цього року до професійного свята у вестибюлі Науково-технічної бібліотеки було відкрито фотовиставку “Цей чудовий світ”. На якій 20 наших фотомитців представили близько 50 світлин.

Тематика робіт різноманітна. Насамперед, це мальовничі пейзажі І.Литвиненко, С.Зуєвої, М.Войтенко; витончені морські сюжети О.Котляр, О.Пархоменко, Л.Кривошеєнко.

Фото троянд та метеликів О.Носко і О.Половян гідні красних фоторобіт в Інтернеті, на тюторомті Л.Тепікіної та Т.Безрукової нагадують постмодерністські сюжети. Красивиди Карпат сфотографовані Л.Миргородською за декілька днів до трагічної повені. Зворушливі фотосюжети з домашніми улюбленцями представила В.Волинець.

Серед бібліотекарів багато любителів подорожувати. Фоторезультати цього – маленьке потрясіння для мене, в добром розумінні цього слова. Є таке поняття – урбаністичний пейзаж – наші гідні журналів “Фото”, “Вокруг світу”. Триптих С.Кирилюк “Дощовий Петербург”, фантастичні види Дніпропетровська О.Пархоменко, романтичні фото З.Стерехової; а які елегантні чорно-білі види європейських міст С.Барабаш, заєжані зимові види рідного КПІ Н.Левенчук.

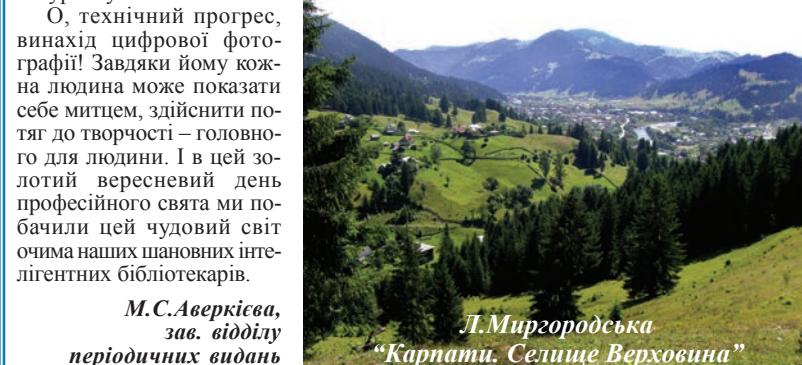
Фотопортрети – це окрема реальність. Пустотливі хлопчаки – “індійці” Н.Трофимової, “пушкінський” сюжет К.Мошинської, незвичайні ракурси.

Для мене особисто фаворити виставки – “східні” портрети: скільки життєвої мудрості в очах чоловіка з грибом (робота М.Федорець). А фотодует Г.Семендяєвої – танцюючий дервіш та арабський вершник – не гірши, ніж професійні фото з журналу “Эхо планеты”.

О, технічний прогрес, винахід цифрової фотографії! Завдяки йому кожна людина може показати себе митцем, здійснити потяг до творчості – головного для людини. І в цей золотий вересневий день професійного свята ми побачили цей чудовий світ очима наших шановних інтелігентних бібліотекарів.

М.С.Авдікієва,
засв. відділу
періодичних видань

“Карпати. Селище Верховина”

● КОНКУРС ● КОНКУРС ●

НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ УКРАЇНИ
«Київський політехнічний інститут»

ОГОЛОШУЄ КОНКУРС:

на заміщення посади професора кафедри (доктор наук, професор):
– механіки пластиності матеріалів та ресурсозберігаючих процесів, тимчасово зайнятого до проведення конкурсу;

на заміщення посад доцентів (доктор наук, кандидат наук, доцент), старших викладачів (кандидат наук), асистентів, тимчасово зайнятих до проведення конкурсу по інститутах, факультетах, кафедрах:

Механіко-машинобудівний інститут
Кафедра інструментального виробництва
асистентів – 1

Видавничо-поліграфічний інститут
Кафедра машин та агрегатів поліграфічного виробництва
доцентів – 1

Факультет електроніки
Кафедра конструкування електронно-обчислювальної апаратури
ст. викладачів – 1

Кафедра фізичної та біомедичної електроніки
ст. викладачів – 1

Міжуніверситетський медико-інженерний факультет
Кафедра лікувально-діагностичних комплексів
доцентів – 1
ст. викладачів – 1

Кафедра медичної кібернетики та телемедицини
асистентів – 1

Термін подання документів – місяць від дня опублікування оголошення.
Адреса: 03056, Київ-56, проспект Перемоги, 37, відділ кадрів, кімната 114.

ОГОЛОШЕННЯ ГІРНИЧА СПРАВА

Бурільні машини

Бурільні машини входять до складу великої групи гірничих машин, які використовують для добування корисних копалин. Вони працюють в умовах рудникових родовищ, які складаються, переважно, із міцних порід. Тому відбиваються, відділення) породи від масиву ведуть буро-вибуховим способом. Різноманітні особливості родовищ корисних копалин вимагають створення відповідних машин, які відрізняються характером роботи. У фільмі розповідається про види буріння: ударно-віроточне, обертальне, ударно-обертальне, обертально-ударне. Розповідається також про види перфораторів та інструментів при перфораторному бурінні. Також розглядаються верстати для буріння свердловин на відкритих гірничих роботах.

Нова гірничорятувальна техніка

Запобіганням та ліквідацією аварій, рятуванням гірників займаються воєнізовані гірничорятувальні частини. У фільмі розповідається про вирішення гірничих рятувальних завдань із використанням гірничорятувальної техніки. Відзначається про використання спеціальних видів підземного зв'язку, організацію каналу зв'язку, сейсмографічну гірничорятувальну апаратуру та напівавтомоній газотелпозахисний костюм!

На відкритих гірничих роботах у кар'єрах перевезення гірських мас є одним з важливих технологічних процесів. У цьому фільмі розповідається про різні види кар'єрного транспорту та його застосування, про розподіл видів транспорту в цій промисловості та принципи розподілу та керування цим транспортом.

Технологічний комплекс поверхні шахт

Фільм розповідає про устрої поверхні шахт. Відзначається про способи та технології навантаження, перевороти та транспортування відпрацьованого матеріалу. Демонструється технічне оснащення шахт, принцип роботи та управління застосовуваної технології.

«КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІК»

газета Національного технічного
університету України
«Київський політехнічний інститут»

03056, Київ-56
проспект Перемоги, 37
корпус № 1, кімната № 221
gazeta@users.ntu-kpi.kiev.ua
гол. ред. 241-66-95; ред. 454-99-29

Головний редактор В.В.ЯНКОВИЙ

Провідний редактор В.М.ІГНАТОВИЧ

Провідний редактор Н.Є.ЛІБЕРТ

Дизайн та комп'ютерна верстка Л.М.КОТОВСЬКА

Комп'ютерний набір Я.В.БЄЛОВА

Коректор О.А.КІЛІХЕВИЧ

Реєстраційне свідоцтво Кі-130 від 21. 11. 1995 р.

Друкарня ТОВ «АТОПОЛ-інк»,
м. Київ, бульвар Лепсе, 4

Тираж 2000

Відповідальність за достовірність
інформації несуть автори.
Позиція редакції не зав